

RETRÆTE SOM ÅNDEHUL

Vi er i gang med, at etablere et åndehul, hvor moderne mennesker kan få ro til at trække vejret i et naturligt tempo. En hulning i landskabet, hvor der er læ, og hvor der er godt at være. Hulningerne i konstruktionerne af sten eller træ, rummene i bygningerne, skal være sådan, at mennesker helt af sig selv sænker skuldrene og ånder roligt. - Et restitueringssted, hvor man lader Ånden virke på sig.

Ordet retræte betyder i grunden tilbagetrækning. Mange mennesker har netop brug for at trække sig tilbage i en periode – om det så blot er for en weekend – fra et presset erhvervsliv, en usikker uddannelsessituation, et kaotisk familieliv eller blot fra det almindelige tempofyldte liv. En retræte beskrives af nogen som ”en weekend i kloster”. Ofte taler man ikke sammen men er alene med Gud og sig selv. Gudstjenester, meditativ bøn og samtaler med retrætevejlederen udgør en del af inspirationen til dette samvær. Mange mennesker oplever, at stilheden i sig selv åbner et stort univers.

De fremherskende idealer i vores kultur er høje krav til effektivitet, dygtighed, uddannelse, omstillingsparathed og videreuddannelse. I den almindelige opfattelse af livet er der ikke altid plads til at standse op og overveje, hvad der virkelig betyder noget for én – og endnu mindre plads til fiasko og tilbagegang. Her repræsenterer retræten en modkultur. Retræten er en pause, hvor man ikke skal præstere noget. Der skal ikke komme ”et produkt” ud af en retræte, der er ikke noget, som skal måles. På en retræte funderer man ikke over, hvad man kan eller gør, men mere over hvem man er. Tilmed åbner retræten sindet for det hellige, det guddommelige; som definerer os og muligvis fortæller vores historie på en helt ny måde.

Retrætstedet kan med fordel også bruges som pilgrimsherberg; under hensyntagen til de stilleretræter, som er på stedet. Således kan pilgrimsvandrere udmærket overnatte – eller bo nogle dage – på stedet.

Det er rammerne for denne nødvendige modkultur til præstations- og konkurrencesamfundet, vi gerne vil lægge til rette med et retræte- og kursussted i Aalborg Stift. Rammerne skal helst have et vist æstetisk niveau og ligge smukt i uforstyrret natur for at fremme stilheden. Der skal ikke være luksus, fordi det ikke er det ydre velvære, man søger på en retræte. Men stedet skal have en vis æstetisk kvalitet og en passende grad af funktionalitet, for at man ikke skal forstyrres af besværlige vilkår: det må gerne være et behageligt åndehul.

Nordjysk Retræte